

ZJAPEĆE VISINE

(...)

UPTOR

TRAKTAT O SUDBINI, SLOBODI, ISTINI, MORALU ITD.

U ovom traktatu, pretendujući na iscrpnu nepotpunost i strogu nesistematičnost, nameravam da izložim sve ono što mi je pouzdano nepoznato o pojavi gauptvahte¹ u Ibanskoj Vojnoj Avijacijskoj Školi Pilota (IVAŠP) i o njenom prvom periodu, izostavljenom iz zvanične istorije zbog odsustva posledica.

O TERMINOLOGIJI

Umesto prihvaćenog u svetskoj gauptvahtologiji termina "gauptvahta", ja ću upotrebljavati termin "guba" tj. "gubica". Pre svega, ovaj termin je kraći i lakši za izgovor ne samo na ibanskom, već i na bilo kom drugom jeziku. A zatim, postoje i principijelni razlozi. Termin "gauptvahta" zvuči sumnjivo inteligentski. Termin "gubica" je duboko narodan. Termin "gauptvahta" izaziva predstavu nečeg hladnog i otuđenog. Termin "gubica" izražava nešto nežno i duhovno blisko, uopšte uzev – nešto svoje, rođeno. On mnogo više odgovara do danas još uvek tajanstvenoj ibanskoj duši i zato je bolji i sa naučne tačke gledišta. A pošto ibanska duša sve više postaje svetao primer za podražavanje svim narodima (sa privremenim izuzetkom nekih), onda termin "gubica" ima neuporedivo perspektivnije perespektive nego njegov zapadnoevropski konkurent. Termin "perespektive" znači isto što i termin "perspektive", ali se od ovog drugog razlikuje višim socijalnim rangom njegovog korisnika. Još viši socijalni rang ima termin "prespektive". Za njegovu korišćenje potrebna je dozvola najviših instanci.

O JEDNOJ POGREŠNOJ HIPOTEZI

Nedavno se pojavila neobjavljena knjiga poznatog u inostranstvu našeg strukturaliste Ibanova "Koreni savremenog od pamtiveka ibanskog jezika". U njoj se iznosi tvrdnja da se reč "gubica" pojavila sasvim nezavisno od zapadnoevropske reči "gauptvahta", i da je nastala od tatarsko-mongolske reči "gebe" – (gubiti). Od ove reči je dalje nastala reč „gubernija“. Putem analize izreke „priča cela gubernija“ pomoću Kompjutera u Institutu Primenjene Gubicoterapije ustanovljeno je da je reč "gubernija" u početku označavala veći broj govornika, koji su se nalazili u sferi interesovanja gubice, i tek kasnije, kad su

¹ Nemački termin "Hauptwache" – glavna straža, je u Rusiji (a, naravno, i zatim u SSSR-u) prihvaćen i postao opštepoznat kao **гауптвахта** – vojni zatvor.

se pod kontrolom gubice našle i sve ostale strane socijalnog života ljudi, gubernija je postala teritorijalna jedinica. Pozivajući se na to, inostrani i samim tim reakcionarni sociolog Ibanov izneo je originalnu ali staru hipotezu u vezi sa zbacivanjem tatarsko-mongolskog jarma i likvidacijom njegovih posledica. Prema toj hipotezi, nismo mi pobedili i oterali mrske Tataromongole, nego su to Tataromongoli pobedili i oterali nas pa zauzeli naše mesto. Odgovorivši na pravi način autoru ove – ako se uopšte može tako nazvati – hipoteze, naš saradnik Ibanov samo je još jednom potvrdio da se gubica pojavila zajedno sa porodicom i privatnim vlasništvom.

(...)

POEMA O DUŽNOSTI

Poema o dužnosti podigla je mnogo prašine u svim krugovima i sferama i uvrstila Književnika među najtalentovanije umetnike Ibanska i okoline. U finalnom obliku, kao što je poznato, poema je objavljena u sledeća dva dela:

I

Ponosan sam na ono u čemu do ušiju ležim.

II

I zato rukovodilačke zadnjice predano ližem.

Širile su se protivrečne glasine o tome da su postojale i druge varijante poeme, da ih je cenzura odbacila, da je štampana sa velikim skraćenjima i samo zahvaljujući velikom pritisku javnog mnjenja odozgo i zdesna. Misliočev članak je stavio tačku na sve te dezinformacije. Došavši u stvaralačku radionicu Književnika, koju je ovaj specijalno za to osnovao nakon objavljivanja poeme, Mislilac je ubedljivo dokazao da je autor napravio dugačku stvaralačku evoluciju pre nego što je završio svoju poemu. Mislilac je izdvojio tri etape u toj evoluciji. U prvoj, građanskoj-lirskoj etapi, poema je rođena u sledećem obliku:

U krevetu go-golcat ležim,
Na tvoju veliku zadnjicu gledim.

Reč "veliku" bila je zamenjena rečju "ogromnu", a zatim je reč "ogromnu" zamenjena rečju "veliku". Izraz "go-golcat" bio je precrtan i odozgo je napisan drugi izraz: "bez odeće". Najzad je poslednji stih sasvim precrtan i u završnom obliku prve etape poema je izgledala ovako:

U krevetu bez odeće ležim,
Tvoju zadnjicu u rukama držim.

Zatim je dopisan još jedan stih:

I bolju od nje ne tražim.

Ali ovaj stih je precrtan crvenom olovkom i kasnije mu se umetnik više nije vraćao. Prva etapa obuhvata period od januara do decembra. U drugoj, građansko-ličnosnoj etapi, koja obuhvata period od sledećeg januara do sledećeg decembra, autor je stvorio čitav niz varijanata ove poeme:

1. Ja sâm pravim ono u čemu ležim,
I sâm svoju zadnjicu ližem.

2. Obožavam zadnjicu koju ližem.
I sam pravim ono u čemu ležim.
3. U svome do ušiju ležim
I sam svoju ja ližem.
4. Ležim.
Ližem.

Po Misliočevom mišljenju, baš ta četvrta varijanta, ma koliko to izgledalo paradoksalno na prvi pogled, i predstavlja prelaz ka finalnoj.

Treća, građansko-državna etapa, koja je nakon prve dve trajala sledećih pet godina, predstavlja period mučnih stvaralačkih traganja za najboljom od stvorenih varijanti. Tek pošto su bile preduzete poznate istorijske mere autor je stekao hrabrost pravog umetnika i izabrao onu varijantu koju je i trebalo izabrati.

Pročitavši poemu, Kolega je rekao:
 Jedan je mali zakon obreten
 I važi još od praistorije:
 Pesnik je uvek pomalo kreten,
 Al' što je mnogo – mnogo je!

(...)

ČASKANJE O SVETLOJ BUDUĆNOSTI

Pošto su se dobro najeli ovsene sačme, zatvorenici su neko vreme ćutali, opijeni si-tošču na koju nisu navikli, a onda su počeli da pričaju bezobrazne neduhovite viceve od kojih su se kidali od smeha ("jedan vojnik je dobio izlaz u grad i za svaki slučaj je usput privezao ud za nogu, a onda je morao do uveče da stoji na jednoj nozi na raskrsnici" itd) i anegdote u koje niko nije verovao ("kod nas je jedan vojnik uzeo leš iz mrtvačnice i namestio ga da stoji umesto njega u stražari, pa otišao u provod" itd). Završili su intimnim ćaskanjem o svetloj budućnosti. Defetista je rekao da će u budućnosti svima biti dobro, moći će da žderu koliko hoće, gubice neće biti, svake nedelje će dobijati izlaske u grad. Paničar je rekao da je Defetistin pristup problemu čisto potrošački, a da je izam pre svega visoka svest o tome da ne treba tamaniti po dve porcije, zbog čega će Zabušantu u budućnosti biti loše. Intelektualac je rekao da će biti uvedene naučno razrađene norme potreba. Dođeš u kabinet normiranja potreba, daš desetak ispečatiranih papira, ispuniš upitnik i dobijaš kupone ili te unose u spiskove. Na primer, potrebe Defetiste biće ovakve: uniforma od pamučne tkanine običnih redova (UPTOR), čizme ili, pre, cipele čojane armijske duboke strojeve (ČADS), jelo – činija sačme triput na dan. Defetista se pobunio ali ga učutkaše – ćuti i jedi šta ti daju. Alkoholičar je nastavio sa razvijanjem Intelektualčeve ideje. Za Saradnika, Zamenika i ostale biće ustanovljen viši nivo potreba: plave vunene pantalone, čizme od boks-kože, pola kile kobasice i dve činije pšeničnog griza. Zabušant je rekao da će, s vremenom, na svakom ćošku biti postavljen kazan sa krompir-pireom, pa će svako moći da jede koliko hoće. Alkoholičar je rekao da se prethodno svest mora uzdići na nepoznate u istoriji visine. Izdajnik je dodao da je potreban i visok nivo proizvodnih snaga: atomska energija, osvajanje kosmosa, hidroelektrana

na Ibanjici. Defetista je rekao da će svima biti dobro i da će svako moći da bira posao. Paničar je rekao da će se u prvo vreme morati kombinovati obavezan rad sa dobrovoljnim. Na primer, Defetista će osam sati čistiti klozet, a ostalo vreme će biti general-amater. Samo nije još sasvim jasno da li će tada biti i zlatara-amatera i da li će generali-profesionalci dati svoje vojnike general-amateru. Takođe nije sigurno, da li će iko hteti da bude vojnik-amater. Patriota je rekao da će armija odumreti i da generala više neće biti, kao ni vojnika. Paničar je rekao da će državom upravljati kuvarice.² Alkoholičar je rekao da tu nema ništa smešno. Pre svega, uprava će u to vreme poprimiti takav oblik da će čak i kuvarice (ako ih uopšte bude) moći da vrše bilo koju državničku funkciju. A osim toga, veliko je pitanje ko ima viši nivo inteligencije – kuvarice ili državni funkcioneri. Probaj za našu platu, sa par dece i našom opskrbljenošću, da sastaviš kraj sa krajem, pa ćeš videti koliko čak i obične kuvarice moraju umeti da misle. Na to je Patriota rekao da će država odumreti i podriгну Izdajniku u lice, koji je tim povodom gadljivo konstatovao osobinu patriotâ da žderu ovas, a smrde kao da su jeli pljeskavice i kavijar. Posle toga je razgovor zamro sam od sebe.

(...)

LOGIKA I JEZIK

Članak protiv AC³ u Novinama ostavio je snažan utisak na sve. Ovog puta su se svi osim Brbljivca obušili na AC. Ja veoma poštujem AC, govorio je Mazalo, ali ovog puta ne mogu da se složim sa njim. Ovog puta ga je osećaj za meru napustio! Čudan je njegov stav, govorio je Karijerista, kako se mogu hvaliti te hulje?! Član je psovao AC najgrđim rečima i zvao ga podlacom spremnim na svaku izdaju iz taštine i mržnje. Brbljivac je rekao da on u potpunosti podržava AC makar već i zbog toga što je AC ostao sâm. A kad je čovek sam protiv svih, on je uvek u pravu. Sačekajte malo pa ćete i sami videti da je on u pravu. A osim toga, kako ste mogli da poverujete zvaničnom saopštenju? Pa i sami vrlo dobro znate da našim saopštenjima ne treba verovati ni jednu reč, a sad ste odjednom poverovali. Otkud to? Kako vam nije palo na pamet da su njegove reči mogle biti izvrnute? To je ozbiljna stvar, ne žurite tako sa zaključcima i optužbama. AC je dotakao nešto takvo što će nas sve naterati (i one koji su za, i one koji su protiv) da preispitamo neke svoje stavove. I sad nam se to ne sviđa. Ljuti smo na njega zbog tog upada u naše duše i u našu savest. On postavlja pitanje najdirektnije: ko smo mi? Nitkovima je jasno ko su oni, i zato mrze AC. Poštenim ljudima postaje jasno, da su oni samo pomoćnici

² Paničar nije ovo sâm smislio, nego je citirao famoznu izjavu Lenjina lično, koju budućnost nije opravdala. SSSR je, doduše, dao prvu u svetu ženu-ambasadora, Aleksandru Kolontaj, ali se tokom čitave istorije Sovjetskog Saveza nijedna žena nije približila vrhu vlasti. Jedina koja se u Rusiji kandidovala za predsedničku funkciju (1996. godine), bila je Galina Starovojtova, pa je i ona ubijena u atentatu krajem 1998.

³ Kada pisac u svom delu koristi oznake A, B, C, X, Y... onda su one na ruskom napisane kao latinična, a ne ćirilčna slova. Međutim, u ovom slučaju inicijale AC treba čitati kao ćirilčno AC odnosno latinično AS, odnosno, reč je inicijalima Aleksandra Solženjicina i Andreja Saharova.

nitkova, što znači da su i sami nitkovi, i zato su ogorčeni na sve. Ali ostavimo malo po strani suštinu i pogledajmo čisto tekstualnu stranu. Evo jedne od rečenica AC koja je izazvala vaš nesumnjivo opravdani i humani gnev: "Ako vi (AC se obraća onima koji su u suštini pogromaši) stvarno hoćete da uvedete demokratske slobode, onda ne treba da radite to-i-to i to-i-to, jer to samo ometa ostvarivanje takve namere". Vi ste tu rečenicu protumačili kao da AC odobrava postupke pogromaša i veruje da oni stvarno žele da uvedu demokratske slobode. Ali to je banalna logička greška! Ako čovek priznaje ispravnost tvrdnje tipa "Ako je X, onda je Y", to još ne znači da priznaje ispravnost X. I ako takvu grešku mogu da naprave obrazovani i natprosečni ljudi kao što ste vi, šta onda da se kaže o drugima! Ako ljudi hoće da budu u zabludi, u stanju su da prekrše i mnogo ozbiljnije stvari nego što su prosti zakoni logike. I nije strašno to što vi niste shvatili, nego što namerno ne želite da shvatite stvari koje se direktno tiču vas samih. Naravno, nije prijatno kad čovek odjednom shvati da je bio budala i podlac.

Posle kraćeg neprijatnog ćutanja počeli su da raspravljaju o zakonima logike. Naposljetku, Brbljivac ih je ubedio da se zakoni logike odnose na jezičke operacije, a ne na stvari. Počeli su, onda, o jeziku. Član je rekao da je jezik dat ljudima da bi izrazili svoje misli. Brbljivac je rekao da se član izražava kao da nam je jezik dala vlast, isto kao što nam daje posao, stan, hleb i pantalone. Mazalo je rekao da je jezik dat ljudima da bi sakrili svoje misli. Klevetnik je precizirao ovu ideju, rekavši da je jezik dat ljudima da bi sakrili svoje namere i pogrešno interpretirali namere drugih. Onda je reč opet uzeo Brbljivac, koga su svojevremeno smatrali velikim stručnjakom u toj oblasti, ali su ga iz nje istisnuli progresivniji ibanski predstavnici svetske nauke koji nisu ni znali da ona postoji.

Setite se, rekao je Brbljivac, situacije sa kandidovanjem Klevetnika. Klevetnik je pre toga govorio da ne želi da se kandiduje za člana Akademije. Ali kad su ga predložili, podneo je dokumenta. I odmah su ga optužili za logičku nedoslednost. A da li je on zaista bio nedosledan? Kad sam dolazio ovamo, ja nisam želeo da pijem. Ali vi ste me ponudili, i ja sam pio. Je li to nedoslednost? Pa nije. Jednostavno, treba razlikovati odsustvo želje da se nešto radi, i prisustvo želje da se nešto ne radi. To nije isto. Može se prema nečemu biti ravnodušan, to jest, ne želiti ni da radiš ni da ne radiš nešto. Klevetnik nije želeo da se kandiduje, ali nije želeo ni da izbegava kandidovanje. I onda su to svi protumačili kao licemerje, iako su sami sve vreme bili licemeri. A evo i zašto sam spomenuo ovaj slučaj. Navikli smo da mislimo kako se ljudi uvek ili barem obično rukovode pravilima logike, odstupajući od nje samo u izuzetnim slučajevima. Pa i tada, tobože, nisu svesni toga šta čine. To je sve koješta. Postupati po logičkim pravilima uopšte ne znajući za ta pravila principijelno je nemoguće. A osim toga, procenat jezičkih operacija koje se izvode po pravilima logike u ukupnom broju jezičkih operacija toliko je zanemarljivo mali da je smešno govoriti o nekom logičkom stadijumu mišljenja. Faktički, stvari stoje tako da se ljudi gotovo ne koriste logičkim pravilima, a ne tako da se koriste njima gotovo uvek, samo nesvesno. Pokušajte da analizirate govore političara i pravnika sa logičke tačke gledišta pa ćete, na svoje čuđenje, uvideti da u njima skoro da i nema logike, iako bi baš ona morala biti osnova njihovog mišljenja. A nauka? Pa jedna od najstrožih nauka – fizika – prepuna je prevarantskih jezičkih trikova. Jezička delatnost ljudi je sa logičke tačke gledišta – kaos, a unošenje logike u nju – ništavan po svojim posledicama pokušaj da se

u taj haos unese malo reda. Šizofreničar je rekao da se u potpunosti sa svim tim slaže. Jezički haos je veran odraz socijalnog haosa. Jezička praksa ljudi je u principu antilogična. Logika je jedno od sredstava antisocijalnosti, dok je oruđe socijalnosti – antilogika, koju su maskirali nazivom "dijalektička logika". Tako da logika uopšte nije naivna stvar. Biće još, da će se za logiku ići u zatvor isto kao za politiku. Uzgred da dodam: koeficijent logičnosti praktično ne zavisi od stepena obrazovanja individuumu i obrnuto je proporcionalan visini njegovog socijalnog položaja.

(...)

DOSADA

Klevetniku postade neizdrživo dosadno. Nema prijatelja. Nema porodice. Nema saboraca. Nema učenika. Nema sagovornika. Nema plate. Nema čak ni protivnika. Stvar je ispala mnogo ozbiljnija nego što je on mislio. Nestao je čovek. Individuumi kao što sam ja ovde su sasvim nepotrebni i strani. Klevetnik je otišao do Kioska. Tamo su se, kao i uvek, okupile pijanice. Treštala je vesela muzika, a da se nije videlo odakle ona dolazi. Hor ibanskih amatera započeo je popularnu poskočicu na reči Književnika:

Ženo moja najmilija
Jesi l' čula vest:
Prvo beše materija
Pa tek onda svest!

Po navici koju je stekao na drugom mestu, Klevetnik je poslednje stihove pogrešno čuo:

Da ti j... mater ja,
Priznaj sve što jest!

Njihovo mesto u jami zauzelo je nepoznato društvo. Kad im je prišao, neka mlada devojka sa širokim ramenima i poluobnaženom koščatom zadnjicom procedila je preko cigarete da se gubi dok nije dobio po zubima. Baš me zanima, pomislio je on, kako bi ovu pojavu okarakterisao Šizofreničar? Kao antisocijalnost? Teško. Nije to protest, to je, jednostavno, prilagođavanje.

Pije žena, pijem ja,
Svađamo se ceo dan,
I život se odvija
Sasvim normalan.

I Klevetnik je nekud otišao, pošto ovde više nikom nije bio potreban. A nad ledinom se začula pesma puna životne radosti:

Cura opet traži duži –
Prošla ju je na me pizma.
Nad Evropom opet kruži
Oživeli bauk izma.

(...)

ČEŽNJA ZA TUĐINOM

Čija je krivica, maćeho-tuđino,
Što o tvome okrilju maštam dalekom,
I kako se zgodi, majko-domovino,
Da žudim za rastankom, gledajući Preko?
Kome na nesreću, domovino-maćeho,
Kome za izdaju treba da se sudi,
Kako se desilo da s gorkim osmehom
Tuđini hrlim kao rodnoj grudi?

(...)

BEZOBRAZNA HIMNA

Pošto je Šizofreničar izmislio Ibansk, Ibansku je trebalo smisliti himnu. Objavljen je zatvoreni konkurs na pozivnicama i propusnicama. A u međuvremenu je za privremenog vršioca dužnosti himne određena pesma dobitnika svih nagrada Književnika, koja predstavlja zlatne stranice ibanske poezije:

U srcima
 svojim
 već živeći
 sa njim,
Sve druge
 budućnosti
 kroz vremena
 prizmu
Mi ne vidimo
 i ne treba nam
 ni pič... dim, tj. ništa –
Osim
 da živimo
 u izmu!
J... nam se
 za Ameriku,
 Evropu
 i druge rupe.
Pa nismo
 ni mi
 sisali
 vesla!
Sve ćemo prestići
 i pokazaćemo im
 golo d... tj. zadnjicu;

Nama je
 samima
 planeta tesna!
 Ako se
 neko
 digne
 na nas,
 Taj neće
 izbeći
 našu
 pizmu!
 Sve ćemo
 takve
 sjeb...
 za čas,
 Samo
 da živimo
 u izmu!

Himna se veoma dopala Upravniku, koga su zato nagradili Velikim Organom za vojne zasluge i počeli smatrati autorom himne. Učesnici konkursa su mobilisani, pošto je Upravnik rešio da svoje sledeće vanredno ponovljeno izdanje prepunjenih sabranih dela na molbu radnika i seljaka objavi u stihovima, radi čega je trebalo angažovati najtalentovanije savremene pesnike. Mladi pesnik Smeliša⁴, ljubimac omladine i Organa, u tom cilju je prvo dobio po zubima, a zatim je dobio vilu da u njoj mirno radi.

Muzika za himnu ne postoji. Himna se izvodi ćutke, stojeći u stavu mirno, sve do naređenja da svi odu iza rešetaka.

(...)

PERSPEKTIVE ZAPADA

Vrativši se iz Francuske, Smeliša je unovčio kofer parfema i damskog rublja i zatim na mesec dana otputovao u sanatorijum sa uputom Organa da se odmori i rezimira utiske. Utisci su legli na papir u poemi, čiji smisao je bio izražen bezobraznom pesmom pripisanom Pevaču⁵:

Naš dolazak ništa neće sprečiti –
 I vas ćemo jednom usrećiti.
 Buržoaske običaje ukinuti,
 Ko je protiv – glavu mu skinuti.

⁴ Mladi pesnik Smeliša bi trebao biti Jevgenij Jevtušenko, mada u Smeliši ima i nešto od Vladimira Visockog, a verovatno i drugih tadašnjih pesnika.

⁵ Pevač je sasvim sigurno pesnik i pevač Aleksandar Galič, mada i u Pevaču ima nešto od pesnika, pevača i glumca Vladimira Visockog, a možda i od drugih pevača.

Strpite se: doći ćemo obavezno
I doneti vam ideale pod razno.
Pokazati vam način da živite
I naterati vas da ga zavolite.
Ne mislite da ćemo vas napustiti,
Buržoaskim gadovima prepustiti.
Sprečićemo da nam braću tlače,
Našu naftu kod njih da izvlače.

(...)

JEDNA STRANICA HEROJSKE ISTORIJE

Gazda je bio vodeći naučnik u svim oblastima nauke sve dok se ne bi petljao u njih. Jednom je na kongresu antropologa izneo svoje mišljenje o postanku čoveka. U skladu sa našijem izmom, rekao je, majmun je prvo živio na drvu, a ondak je sišo na zemlju, de su mu se proširili orizonti. Pa veći je vidokrug sa drveta, šapnuo je jedan akademik drugome, koji je svojevremeno lično posmatrao postanak čoveka i tačno znao kako je sve to bilo. Akademik je uhapšen. Zatim i onaj drugi. Zatim i svi ostali. Kad je Gazdi rečeno da se akademik samo šalio, Gazda je konstatovao: šala je ozbiljna stvar, a ako nije ozbiljna, ondak je prosto smešna!⁶

SIMPOZIJUM POSVEĆEN PSOVANJU

Tri godine su progresivne snage proturale ideju sveibanskog simpozijuma koji će biti posvećen problemima teorije i prakse ibanske psovke. Isprva nisu znali koja bi uprava trebala biti zadužena za takav simpozijum. Lingvistička ga je prebacivala matematičkoj, matematička – filozofskoj, filozofska – pedagoškoj, pedagoška – psihološkoj. S druge strane, lingvistička baza je želela stvar za sebe, matematička – za sebe, filozofska – za sebe... Nikako se nisu mogli složiti. Organi su upozoravali da će na simpozijum neizbežno doći i neke sumnjive ličnosti pa će se povesti nekorektni razgovori. Posle Upravnikovog govora o tesnoj vezi između progresivne nauke i progresivne prakse izgradnje izma, Zamenik Za Nauku jednom je primetio da bi vredelo razmisliti o simpozijumu posvećenom psovanju. Ova njegova opaska shvaćena je kao smernica, pa je odmah oformljen Organizacioni komitet pod rukovodstvom Sekretara. Posle godinu dana Organizacioni komitet je završio program simpozijuma. Posle još godinu dana bio je gotov i spisak podnosilaca referata od oko pet stotina ljudi podeljenih po sekcijama. Filozofska sekcija je imala sledeće osnovne teme: 1) psovka i dijalektički materijalizam⁷, 2) klasici o psovanju, 3) psovke u tekstovima klasika, 4) psovko realizam kao najviši stadijum materijalizma do pojave dijalektičkog materijalizma. Matematička sekcija: 1) formalizacija psovologije kvaziuređenih polustruktura, 2) uronjavanje proračunavanja dvoslojne psovke u teoriju hidrokompleksnih tenzora

⁶ Gazda tj. Džugašvili zaista nije baš najlepše govorio ruski.

⁷ Tipična neprevodiva igra reči: **мат и диамат**. **Мат** je u ruskom jeziku skraćeno od **матерная, материть**.

fiktivnog subprostora kvazibulovih buleana⁸ prvog reda sa odnosima jednakosti, 3) teorija algoritama, 4) finalizovane autopsovke, 5) pojam broja kod Ibanaca. Lingvistička sekcija: 1) struktura troslojne psovke, 2) psovke zanatlija u staroibanskim dijalektima, 3) psovke kočijaša u ibanskom jeziku prošlog veka, 4) problem kompjuterskog prevodenja psovke na strane jezike i obrnuto. Uostalom, nema potrebe za izlaganjem čitavog programa simpozijuma, pošto su svi materijali već objavljeni.

Simpozijum je bio grandiozan. Otvorio ga je lično Predsednik. Pozdravni govor je održao lično Zamenik broj devet. Došli su predstavnici bratskih bratija iz inostranstva i inostrani naučnici. Dok je Sekretar čitao svoj referat i lio slatke suze sećajući se rafala psovki koje je ispaljivao njegov deda mlateći ga kaišem po golom turu, Zamenik je pitao Predsednika šta imaju zajedničko psovka i dijalektički materijalizam. Šta, pitao je Predsednik unapred se cerekajući. I jedno i drugo predstavlja moćno oružje u rukama proletarijata, rekao je Zamenik, koji je baš juče čuo taj štos od svog referenta. A po čemu se razlikuju? Po čemu, pitao je Predsednik, prskajući pljuvačkom crveno platno na stolu prezidijuma. Po tome, što psovku svi razumeju ali se prave da ne razumeju, a dijalektički materijalizam – obrnuto, rekao je Zamenik, držeći se za stomak koji je vibrirao od smeha. Predsednik je pao pod sto, pa su umesto njega doveli drugog, progresivnijeg. Ali to je bila greška, pošto je progresivniji ispao još gori.

Šta je to veliko svoje uneo ibanski narod u svetsku kulturu kao rezultat svog imantnog razvoja, čitao je Sekretar svoj referat, koji mu je napisao Misililac. Psovku! To je neosporno najveći pronalazak čovečanstva! To je univerzalni superjezik, posredstvom kojeg se može komunicirati ne samo sa trudbenicima čitave planete, nego i sa vanzemaljskim civilizacijama. Nije bez osnova naš veliki ibanski pesnik rekao:

Kad su ti svi prijatelji okrenuli leđa,
Kad ti je telefon skroz zanemio u kući,
Kad te tvoja žena gnusno ogovara, vređa,
Kada bi te već i deca tvoja htela tući,
Kada nema tračka svetla duž celog tvog puta,
Kada ti ne vredi pomoć niotkog da tražiš,
Kada je života sasvim podvučena crta,
Kad ti dođe kao zver da zavijaš i režiš,
Kada niko neće da zna kako ti je teško,
Kada nemaš da se skloniš gde u zavetrinu,
Kada su te svi za krivca proglasili greškom –
Ostaje ti jedno: šalji sve u materinu!

⁸ Iako "kvazibulovi buleani" izgledaju kao bulažjenje, oni su najverovatnije inspirisani "Bulovom kombinacijom iskaza" sa sledećom očaravajućom definicijom, ovde doslovno prenetom iz matematičke enciklopedije Larousse: "Iskaznom (propozicionalnom) kombinacijom ili Bulovom (Boole) kombinacijom iskaza naziva se svaki iskaz dobijen od tih iskaza samo pomoću iskazne operacije (uz isključenje bilo koje druge operacije, kao što je, na primer, kvantifikovanje)", ali pošto su u praksi psovanja i kvantifikacija i kvantitet od velikog značaja, ili u radu učesnika simpozijuma ili u prevodiočevom tumačenju izraza "buleani" došlo je do greške.

Auditorijum od više hiljada glava reagovao je burnim ovacijama. Čak je i Zamenik ustao i aplaudirao. Bila je to kulminacijska tačka jedinstva svih progresivnih snaga Ibanska i vrhunac liberalizma. Već sutradan počelo je nazadovanje. Zamenik je premešten na drugu, nižu funkciju.

(...)

NOĆNA RAZMIŠLJANJA

Kada padne noć, Kolega počinje da govori u sebi da je dosta, da se to više ne može izdržati, i počinje sa mučnim razmišljanjima o životu. Ubrzo se njegove misli prebacuju na epohalno delo, koje oni stvaraju pod rukovodstvom Sekretara, i koje treba da sumira rezultate, ocrta perspektive i nanese odlučujući udarac. To je ono najvažnije, kaže sebi Kolega i uzima da čita zamašćene papire koje je uspeo da ukrade onom lopovu Misliocu. Kakve su ovo budalaštine, kaže sebi Kolega. O, bože, koji je to idiot! Moraću sve sam da uradim ponovo. I šta ako nam oni lupeži na kraju ne isplate honorar? Toliko napora je u ovo uloženo! A Sekretar se nešto ne žuri sa mojim postavljanjem. Moram da ga pritisnem! I Kolega opet počinje da razmišlja o životu koji nepovratno odlazi, ostavljajući iza sebe brda epohalne makulature. Momci iz ponovo formiranog Izolatorskog odreda molili su da im napišem neku pesmu za zidne novine. Onako, šaljivu, a ozbiljnu. Kolega se pakosno smeška i počinje da piše šaljivu Himnu Izolatorskog odreda.

Svaki dan sa zadovoljstvom kašu žderemo,
Lovorike sebi pravimo pa ih beremo,
I na ceo svet se iz sveg glasa deremo:
Leva!

Leva!

Leva!

Desna!

Ti si sâm, a nama – cesta tesna!

Ako hoćeš i ti kaše,
Prihvati principe naše.
U suprotnom – biće loše!

U svoju ispravnost mi smo sasvim uvereni.
Savršenom nepogrešivošću mi smo obdareni.
Oni što nas kritikuju mora da su udareni!
Leva!

Leva!

Leva!

Desna!

Ti si sâm, a nama – cesta tesna!

Ako ćutiš – s nama ješćeš.
Ako mutiš – najebaćeš.
Pa ti onda vidi šta ćeš!

Kô što nas je naučio naš veliki vođa Gazda,
I bez suda streljaćemo svakog ko nas izda,
Zato što smo progresivni oduvek i vazda!

Leva!

Leva!

Leva!

Desna!

Ti si sâm, a nama – cesta tesna!

Ko je kriv tu, ko je prav –

Otkriva nam razum zdrav:

Ti si sâm, a nas kô mrava –

Leva!

Leva!

Leva!

Prava!

(...)

– odlomci iz odlomaka rukopisa pronađenog na deponiji smeća –

(S ruskog preveo **Andrij Lavrik**)